

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.351/1
van 11 mei 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende
definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan 'Albertknoop' in Lanaken'

Op 11 april 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Albertknoop' in Lanaken’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 4 mei 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 mei 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Albertknoop” in Lanaken definitief vast te stellen.

2.2. Het plangebied wordt bestemd tot zone voor een specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften, gevoegd als bijlage II bij het ontworpen besluit). Aan de zuidoostelijke rand van die zone wordt met een aanduiding in overdruk voorzien in een ruimtelijk structurerende buffer ten opzichte van de aangrenzende zones buiten het plangebied (artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften). Het grootste gedeelte van die bufferzone wordt op zijn beurt gescheiden van het overige van het bedrijventerrein door een bouwvrije zone die is aangeduid met een andere overdruk (artikel 3 van de stedenbouwkundige voorschriften). Met onderscheiden symbolische aanduidingen in overdruk worden de hoofdontsluiting en een verbinding voor langzaam verkeer aangegeven (respectievelijk artikel 4 en artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften). Er wordt ook een symbolische aanduiding aangebracht die aangeeft dat het voormelde bedrijventerrein tot aan de realisatie ervan is bestemd voor de ontginning van leem (artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften).

Het voorliggende plan komt in de plaats van het geldende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “gebieden voor oppervlakedelfstoffenwinning, delfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg”, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 2006, voor het deelgebied 1 “ontginningsgebied Grenspaal 93 en Grenspaal 96”.

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).¹ Met toepassing van die bepaling stelt de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vast binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek.

---

¹ Zoals dat artikel geldt vóór de vervanging ervan bij het decreet van 1 juli 2016 ‘tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten’. Zie in dat verband artikel 66, tweede lid, van dat decreet, op grond waarvan de Vlaamse Regering bepaalt hoe de inwerkingtreding van het decreet verloopt voor lopende planningsprocessen voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, en de overgangsbepalingen die ter uitvoering daarvan zijn opgenomen in artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 ‘betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen’. Het verdient aanbeveling om in de aanhef van het ontwerp een verwijzing op te nemen naar voornoemd artikel 66, tweede lid, van het decreet van 1 juli 2016 en voornoemd artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017.

3.2. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften kunnen worden geacht maatregelen te bevatten in het kader van de watertoets,² vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

VORMVEREISTEN

4. Het plangebied ligt in de nabijheid van een speciale beschermingszone.³

Voor het voorliggende plan is evenwel geen passende beoordeling uitgevoerd in de zin van artikel 36ter, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’, omdat, naar in de toelichtingsnota wordt vermeld, de aard en de kenmerken van dat plan zodanig zijn dat het geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone kan veroorzaken.⁴

5. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld in hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁵ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.⁶

---

² Zie bijvoorbeeld de artikelen 1, veertiende lid, en 3, tweede lid, van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook de aanhef van het ontworpen besluit, waar wordt vermeld “dat met het watersysteem rekening is gehouden bij de redactie van de stedenbouwkundige voorschriften”.

³ Zie de toelichtingsnota (bijlage IIIa bij het ontworpen besluit), p. 37, nr. 6.2.

⁴ *Ibid.*, p. 38, nr. 6.2, en het ontworpen besluit, aanhef, twaalfde overweging.

⁵ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven.”

⁶ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit de voornoemde bepalingen volgt dat het voorliggende plan in beginsel is onderworpen aan de plan-MER-plicht.

Het plangebied is gelegen binnen het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA).⁷ Voor de bedrijventerreinen die deel uitmaken van het ENA is een zogenaamd globaal plan-MER opgemaakt, dat op 20 juni 2014 is goedgekeurd door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid, dienst Milieueffectrapportagebeheer (dienst MER).⁸ Dat plan-MER en die goedkeuringsbeslissing zijn bij het ontworpen besluit gevoegd als bijlage IV.

---

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking.”

⁷ Zie daarover onder meer de toelichtingsnota, p. 8-10, nrs. 1.2 en 2.

⁸ Zie het ontworpen besluit, aanhef, zesde verwijzing, en artikel 1, derde lid, 3., alsook de toelichtingsnota, p. 35, nr. 6.1.1.

Specifiek voor het voorliggende plan is een onderzoek tot milieueffectrapportage uitgevoerd, waarvan de conclusie – dat het voorliggende plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is – door de dienst MER is goedgekeurd op 2 maart 2015.⁹ Dat onderzoek tot milieueffectrapportage is bij het ontworpen besluit gevoegd als bijlage V.

6. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd, die is opgenomen in de toelichtingsnota.¹⁰

7. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, VCRO¹¹ luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995¹² stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is. Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

Voor het volledige ENA is een ruimtelijk veiligheidsrapport opgemaakt, dat op 14 september 2007 is goedgekeurd door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid, dienst Veiligheidsrapportering (dienst VR).¹³

Specifiek voor het voorliggende plan is een geactualiseerd ruimtelijk veiligheidsrapport opgesteld, dat door de dienst VR is goedgekeurd bij beslissing van 18 mei 2016.¹⁴ Dat ruimtelijk veiligheidsrapport en die goedkeuringsbeslissing zijn bij het ontworpen besluit gevoegd als bijlage VI.

---

⁹ Zie het ontworpen besluit, aanhef, zevende verwijzing, twaalfde en zeventiende overweging, en artikel 1, derde lid, 4., alsook de toelichtingsnota, p. 35-37, nr. 6.1.2.

¹⁰ Zie het ontworpen besluit, aanhef, elfde verwijzing en achttiende overweging, alsook de toelichtingsnota, p. 41-42, nr. 6.4.

¹¹ Zoals dat artikel geldt vóór de vervanging ervan bij het decreet van 1 juli 2016 (zie voetnoot 1).

¹² Zoals die paragraaf geldt vóór de vervanging ervan bij het decreet van 1 juli 2016 (zie voetnoot 1).

¹³ Zie het ontworpen besluit, aanhef, negende verwijzing, en de toelichtingsnota, p. 38-39, nrs. 6.3 en 6.3.1.

¹⁴ Zie het ontworpen besluit, aanhef, tiende verwijzing en dertiende overweging, en artikel 1, derde lid, 5., alsook de toelichtingsnota, p. 38-41, nrs. 6.3 en 6.3.2.

8. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) heeft op 27 januari 2016 op grond van artikel 2.2.6, § 1, tweede lid, VCRO advies uitgebracht over het voorontwerp van het voorliggende plan.¹⁵

9. Voor het overige heeft het ontwerp van het voorliggende plan de in artikel 2.2.7 VCRO bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2016 en het openbaar onderzoek liep van 20 september 2016 tot 18 november 2016. Er werd verzocht om de adviezen van de bevoegde gemeenteraad en provincieraad.¹⁶

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Bijlage II – Stedenbouwkundige voorschriften

Algemene opmerkingen

10.1. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, VCRO¹⁷ bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontworpen besluit zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontworpen besluit, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontworpen besluit is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontworpen besluit als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, VCRO, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde adviezen, opmerkingen en bezwaren (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, VCRO). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige voorschriften, die, overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, VCRO, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

---

¹⁵ Zie de aanhef van het ontworpen besluit, dertiende verwijzing.

¹⁶ Zie het ontworpen besluit, aanhef, veertiende tot zestiende verwijzing. De provincieraad van de provincie Limburg en het college van burgemeester en wethouders van de stad Maastricht hebben adviezen gegeven op 19 oktober 2016 en 1 november 2016. Voor de gemeente Lanaken gaat het advies van 27 oktober 2016 uit van het college van burgemeester en schepenen, in weerwil van artikel 2.2.7, § 4, derde lid, VCRO.

¹⁷ Zoals dat artikel geldt vóór de vervanging ervan bij het decreet van 1 juli 2016 (zie voetnoot 1).

Vastgesteld dient dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan soms bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij de bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

10.2. Een voorbeeld daarvan in het voorliggende plan is de uitzondering op het verbod in artikel 1, veertiende lid, van de stedenbouwkundige voorschriften op rechtstreekse afvoer van afstromend hemelwater naar het Albertkanaal, waarin de toelichting bij die bepaling voorziet

“[i]ndien het omwille van praktische redenen onredelijk moeilijk of niet realiseerbaar is om het opgevangen hemelwater elders af te voeren (...) mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden”.¹⁸

Een dergelijke uitzondering op een verbodsbepaling heeft, zoals het verbod zelf, een normatief karakter, zodat die uitzondering thuishoort in de verordenende stedenbouwkundige voorschriften.

10.3. Een ander voorbeeld is de bepaling aan het einde van de toelichting bij artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften in verband met “[e]en buffer [die] behoort tot het gebied bestemd voor de winning van oppervlaktedelfstoffen en [die] moet een overgang vormen tussen het gebied en de aangrenzende bestemmingen”,¹⁹ die eveneens een inherent normatief karakter heeft en behoort te worden opgenomen in dat artikel zelf.

11. In de eerste zin van het laatste lid van alle artikelen van de stedenbouwkundige voorschriften, met uitzondering van artikel 5, schrijve men telkens “omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen” (niet: “stedenbouwkundige vergunning”), gelet op de recente inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’.

Bijzondere opmerkingen

Artikel 1

12. In artikel 1, zesde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften dient te worden verwezen naar “de inrichtingen bedoeld in artikel 3, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken” (niet: “de inrichtingen zoals bedoeld in artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het

¹⁸ Zie de toelichtingsnota, p. 45, linkerkolom, *in fine*.

¹⁹ Zie de toelichtingsnota, p. 53, linkerkolom, *in fine*.

Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken”).

13. Artikel 1, twaalfde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften bevat een opsomming van mogelijke uitzonderingen op de minimale perceelsoppervlakte van 5000 m² binnen het bedrijventerrein. Als derde van die uitzonderingen wordt melding gemaakt van “een beperkt aantal percelen die omwille van de globale inrichting van het bedrijventerrein een kleinere terreinoppervlakte verkrijgen”.

Een dergelijk criterium biedt uit zichzelf onvoldoende rechtszekerheid, doordat het als zodanig een te ruime beoordelingsmarge laat aan de vergunningverlenende overheden, en is daarom aan te vullen met een verduidelijking inzake het bedoelde aantal percelen.

14. De redactie van artikel 1, dertiende lid, van de stedenbouwkundige voorschriften kan worden verbeterd als volgt:

“In het gebied zijn eveneens toegelaten, voor zover de hoofdbestemming niet in het gedrang komt, voor zover in overeenstemming met of aangewezen in de watertoets en voor zover de technieken van de natuurtechnische milieubouw worden gehanteerd, alle handelingen (...) buiten de natuurlijke overstromingsgebieden.”

15. Bij artikel 1, zestiende lid, van de stedenbouwkundige voorschriften wordt de verplichting opgelegd om een inrichtingsstudie te voegen bij vergunningsaanvragen die betrekking hebben op gronden die bestemd zijn als zone voor specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter, onder meer “voor de inrichting van de structurerende buffer en de bouwvrije zone”.

Met betrekking tot de desbetreffende buffer- en bouwvrije zones wordt in dezelfde verplichting voorzien in respectievelijk artikel 2, zevende lid, en artikel 3, derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften. De vaststelling van die verplichting wordt voor die zones ook beter vermeld in die laatste bepalingen, die immers deel uitmaken van artikelen die specifiek zijn gewijd aan die in overdruk aangeduide zones.

Daaruit volgt dat de zinsnede “voor de inrichting van de structurerende buffer en de bouwvrije zone,” in voormeld artikel 1, zestiende lid, overbodig is en dus dient te worden weggelaten.

Artikel 2

16. Een ecologische nota over de bufferzone is als niet-verordenende bijlage VIII gevoegd bij het ontworpen besluit. In de tweede zin van artikel 2, tweede lid, van de stedenbouwkundige voorschriften wordt naar die nota verwezen “als leidraad voor de inrichting en de beplanting van de zone in functie van de natuurverbindingsfunctie.”

De gemachtigde heeft verklaard dat die verwijzing het best wordt weggelaten, opdat “de reikwijdte van de ecologische nota [wordt] teruggebracht tot wat [die] hoort te zijn: een louter informatief document”. Met die verklaring kan worden ingestemd.²⁰

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

---

²⁰ De verwijzing naar de ecologische nota, met vermelding van het informatieve karakter ervan, kan wel worden verplaatst naar de toelichting bij artikel 2, tweede lid, van de stedenbouwkundige voorschriften.